

DÍVCÍ VÁLKA

DLT Šumava

MCMXCVIII

I. BĚH

I. VII. - XVIII. VII.

Obyvatelé hradisť Radešov

- Fanda Blažek - Skoroděda Šumavák
Linda Buřičová - Kněžna Linduše
Ivan Berka - Nesmysl Igoráč, Iggy
Petr Gregorová - Droběnka Randivá, Kombajn
Marek Hlavatý - Blivoj
Martina Hlaváčková - Neznamíra, Mačkova'
Luboš Nováček - Byrád, Puboš
Evička Goldmanová - Chlastava
Honza Černík - Spitihňup, Tlustoch
Mila Chreňo - Hulimír, Hulča
Janička Valentová - Hlaholice Zrůslava
Tomaš Sajdl - Krab, Vochcápek
Roměna Ničová - Bezkaži
Pepča Kadlec - Praćeraď
Káča Rýdlová - Ještěrice
David Štěrba - Odbřich, Da'da
Danča Sajfrtová - Drogová dcera
Michal Bláha - Bolehlav, Blážin
Peťa Řeháková - Viluše Tulivá'
Mila Kodl - Velký Chlupatec Salámo, Mc Büček
Jířa Kodlová - Mařkí Kvínová'
Radim Šotola - Akvabela
Naděja Valentová
Jirka Svoboda - Kachna
Lída Špitálníková
Honza Malý - Pan Ledvina
Iva Blažková - teta Iva

Pověst, kterak bylo založeno hradiště na břehu Otavy

Dlouhé a strastiplné bylo putování rodu Čechů, zvláště pak odnože, jež se zvala Šumaváky. V čele stanul šedovousý staršina rodu Skoroděda Šumavák, muž ducha skvělého a těla statného, ač na svých bedrech desátý již křížek nesl. Nemalou oporu mu na úmorné cestě byla jeho dřevěná sukvice Otava, jakož i jeho čtyři adoptivní dcery Bezkazi, Viluše, Ještěřice a Drogova dcera. Děvy to byly lepé, krev a plnotučné mléko, avšak rozumu mládého.

V jedné Perunem zapomenuté kotlině znavené **Skoroděda Šumavák**

odložil svou sukovicu, stejně tak jako další čtyři adoptivní opory, řka : „Och, och, jsem již značně znaven, dál už prostě nejdu.“

Na ta slova

rada starších

zasedla a

po dlouhém rokování

vynesla ortel, jenž

zněl : „Jde se

dál!"

Tvrdohlavy' Skoroděda však trval na svém, nebo se mezikm nočně posilnil medovinou. Marné byly i promyšlené argumenty, že: "... se zde chodí pořád do kopce, do hotelu je daleko, v řece je studená voda, strdi smrdí a v kiosku jsou ceny dosti vysoké."

A tak se na základě tohoto demokratického hlasování usadili Šumavači na tomto místě. Následně pak Skoroděda nazval okolní hvozdy Šumavou a řeku, která protékala pod palisádami hradiště, pojmenoval po své věrné sukovici Otavou.

Pověst, kterak Blivoj na svých zádech živého kance nesl

Každé hradiště má svého udatníka. U nás tento skoro vymřelý druh zastupuje slabší bratranc bájněho Bivoje udatný **Blivoj**.

On si oblíbil kance, knedlo, zelo a v pití medoviny našel sobě druhu, jenž sluje

vlastyka
Spolu vymetli
krčmu a

se
medovinou,
nezbytné
bezvlaďné
srubu.
svalnatý
cca 140 cm
který
Spitíhňupa
krokem vyrazil. Ve stejné hospodě však zrovna
nasávaly Neznamíra s Chlastavou, a tak není divu,
že se rozšířila fáma o tom, kterák Blivoj kance na
zádech nesl.

Spitíhňup.

nejednu staroslovanskou
putyku a v ženské
polovině hradistě byli
oba známi jako řádni
kinci. Při jedné
z nesčetných
pitek, došlo i
k události, jež
otrásla dějinami. Poté, co
Spitíhňup, značně zmožen
odporoučel k zemi, bylo
přemístit jeho tělo
do Skorodědova
Naštěstí byl po ruce
Blivoj (obvod hrudníku
- viz foto 1. oddílu),
si hodil bezvlaďného

na záda a nejistým

na záda a nejistým

na záda a nejistým

na záda a nejistým

Pověst, kterak Chlastava panice Byráda k lecčemu přimět chtěla

Roztoderivný květ lásky vykvetl i v našem
hradišti, když jednoho rána kalný pohled

Chlastavy padl na nevinného a nezkaženého panice Byráda. Ale i **Byrád**, jehož nejoblíbenější činností bylo běhání v březovém háji, našel v Chlastavině plavé hlavě zalíbení.

Každý si ršák představoval lásku trochu jinak. Zatímco Byrád se inspiroval svým velkým vzorem Platónem, Chlastava vyžadovala stále hmatatelnější a hmatatelnější důkazy.

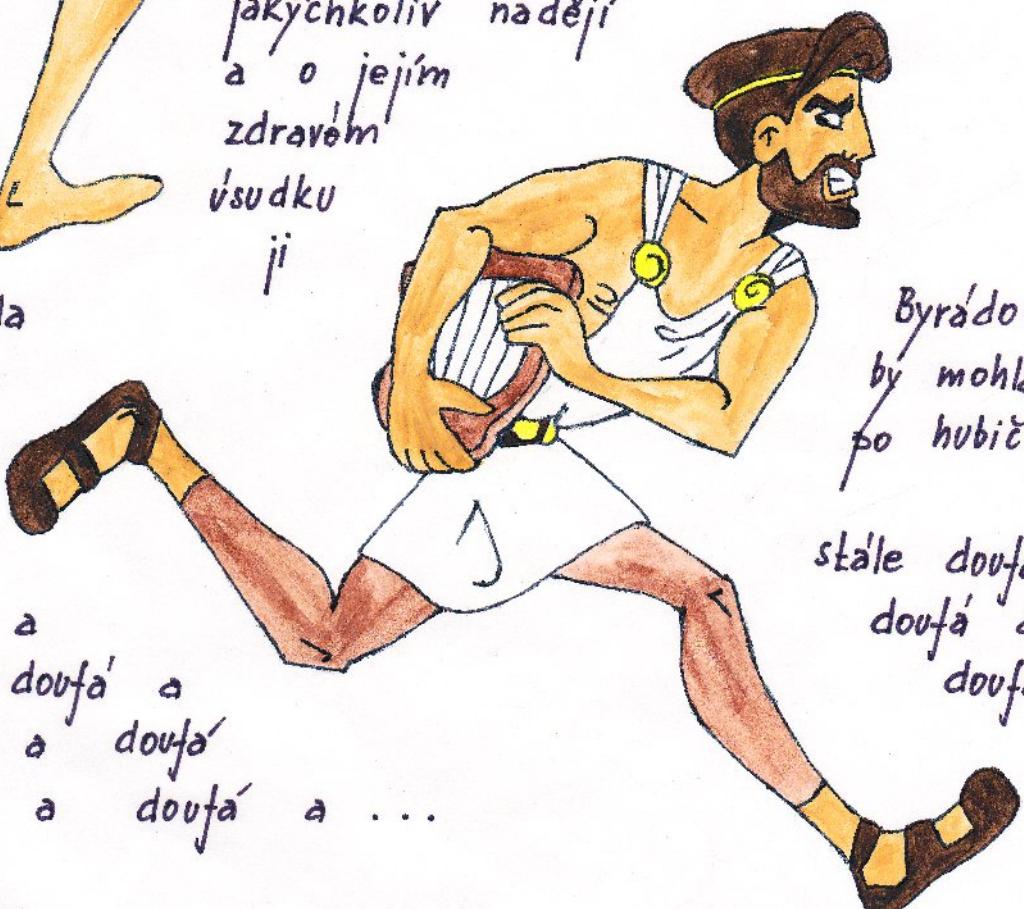
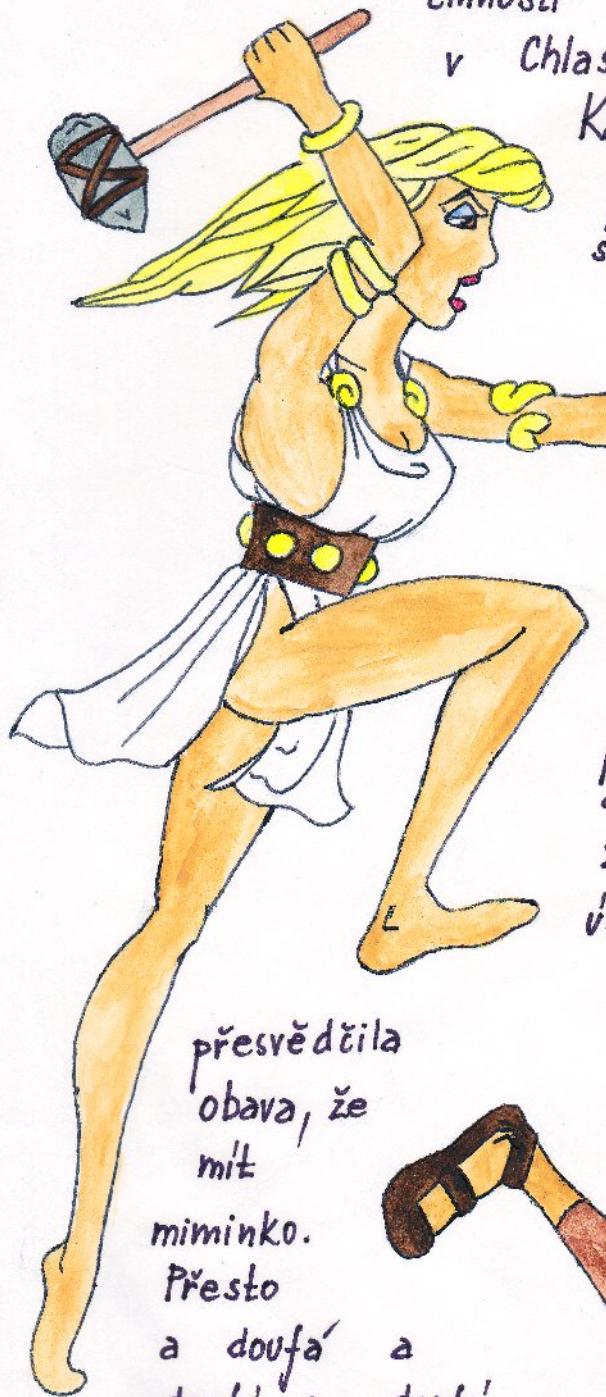
Poté, co Chlastava zjistila, že největší čuňárnou, kterou je Byrád schopen vymyslet, je zcizení květiny a běhání v březovém háji, vzdala se jakýchkoliv nadějí a o jejím zdravém usudku ji

přesvědčila obava, že mít miminko.
Přesto

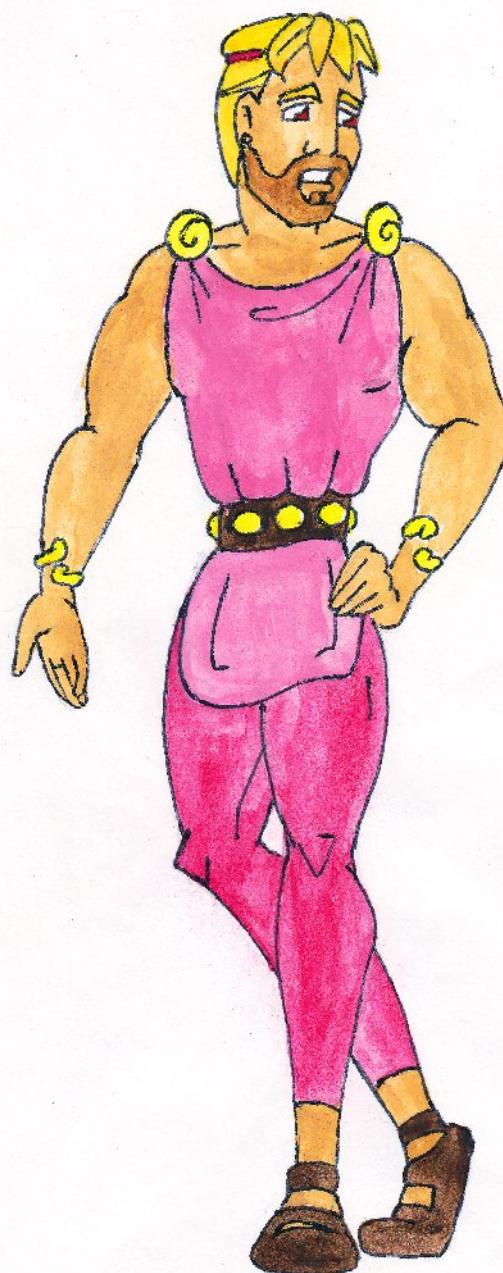
a doufá a doufá a doufá a doufá a doufá a doufá a ...

Byrádova by mohla po hubičce

stále doufá doufá a doufá

Pověst, kterak panna Droběnka vladyku Hulimíra přes palisády hradu ke skoku donutila

Jedinou svobodnou děvou,
jež v hradišti žila, byla jistá
panna **Droběnka**, která by
se tuze ráda
vdávala, ale
koždý, na
koho měla
poličeno,
s rykem
utekl.

Droběnka
sice neoply-
vala půvabem,
zato lstivá
byla jako
sekáč a
krab dohromady.

Zosnovala past na nebohého
Hulimíra, kterýžto bláhově
se do její pasti málem chytil.
Zavčasu si však svůj omyl
uvědomil a na svém věrném

oři Žerykovi přeskочil palisaď hradiště, přebrodil Otavu a spasil se úprkem ke kiosku, kde ho konejšil sličný vedoucí.

Pověst, kterak kněžna Linduše Nesmysla Igoráče za muže si vybrala a k sobě ho povolala

V hezounkém stavení na samém kraji hradiště žili spokojeně na hromádce **Neznamíra** s **Igoráčem**. Soutěží to bylo dokonale pouze na oko. Igoráč si doma užil spíše s koštětem a hadrem než s Neznamírou, kterážto mu pouze zřídka kdy zahrála kože. Neznamíry největší radostí byly noční reje s její nerozlučnou družkou Chlastavou, z nichž se vraceely až nad ránem, takže jí Igoráč musel celý den ošetřovat její rudolíci tváře. Jednoho dne však kněžna **Linduše** vidění měla, kterak s Igoráčem založí novou dynastii Nesmyslovců. Okamžitě proto vyslala k Igoráčovi rychlého posla s povolávacím rozkazem a tím tak zasadila krutou ránu do téměř idylického spolužiti Neznamíry a Igoráče.

Zkroušený Igoráč uposlechl rozkazu a po předlouhém 2 minutovém rozhovoru knížecí stolec přijal.

Pověst, kterak DÍVČÍ VÁLKA vypukla

Po jedněch bujarych NOVOROČNÍCH oslavách upadla kněžna do půlročního deliria. Všichni už doufali, že si ji Morana povolala k sobě. Nejvíce pak panna po knížeti házela a už na knížecím už se stolci viděla.

O to rětší bylo zklamání, když kněžna z kouřící hranice opět povstala.

A se skelným zrakem vrátila se k svému lidu a hlasem pronesla tuto „Jděte do hlubin šumavských, najděte tam može, anž fénem vlasy. Tam založte nazvěte jej Svědice.“

Po celém hradišti posvátné ticho, jen kterému po ½ roce bez otrnulo, drze poznamenal: ale Praha to není.“

vztekly zrudla, zalapala chvilce ticha vyhlásila mužům stalo, že ženy povstaly za svou kněžnu ve válce proti mužům.

mystickým
veštěv:
hvordů a
si svěří
město a

Zavrádlo
Igoráč,
Linduše

„No, celkem dobrý,
Nato Linduše
po dechu a po
VÁLKU! A tak se

1. bitva - verbování do armády

I vzplála rálka a bojovná nálada byla živena lačností po krvi nepřítele. Však kníže Ignorač s kněžnou Linduší zkrotili vašně svých šiků a po sepsání opoziční smlouvy rozhodli nejprve na verbovat sobě armády z těch nejsilnějších a nejstateknějších, a ty pak v boji litém proti sobě postaviti. Každý muž i žena veškerá museli v náročném fyzickém testu sílu a ohebnost těl svých prokázat. I tloušťka šedé kůry mozkové byla sondována. Zatímco muži bystřili svou mysl při snování plánů útoku na Děvín, ženy doháněly při plánování obrany svého hradiste nedostatek vitamínu I a Q. Istivostí a ta nakonec zvítězila. Proradné ženy tedy vedly 1:0, ale jedna vyhraná bitva ještě neznamená vyhranou válku.

kněžna Linduše

2. bitva - šifra

Zpráva o nastalem sporu v rodě Čechů se roznesla po širem okolí. Jako první nabídla svou humanitární pomoc do epicentra konfliktu sousední kníže Močmír. Posel s jeho zprávou však byl stižen povodní, a tak bylo nutno rozmočenou depeši písmenko po písmenku poskládati. Při podrobnějším zkoumání však bylo zjištěno, že tato depeše skrývá zašifrovane' varovani':

"Pozor na zradu".

Jelikož rozlousknout šifru se podařilo jako prvním mužům, stav se srovnal na 1:1 a mužská inteligence konečně slavila úspěch.

3. bitva - obrana Děvína

Bitvy, o které bude řeč, jsem se aktivně zúčastnila i já, **Hlaholice Zrůslava**, vynálezkyně

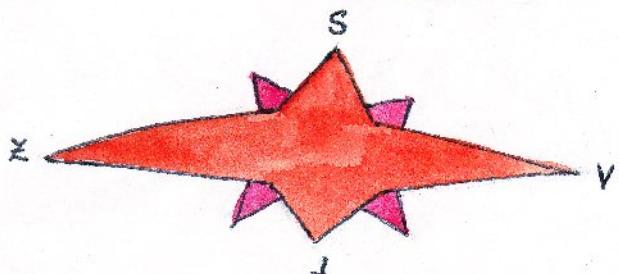
hlášek b, p, d, f jakož i prozatím neschválených bž, fn, ks, jihak kronikařka rodu.

Jak jest každému z historie známo, rozložily dívky své ležení při kamenité říčce Otavě, kde i zbudovaly sobě pevný hrad Děvín, jehož obranné vaky jim skýtaly ochranu. Leč muži se dozvěděli, kterak lze tyto valy povalit a hradu dobýt. Bylo třeba vydat se k lesu a posbírat kameny na proražení zdi hradu Děvína. Les však skryval nejedno nebezpečí v podobě hadů, skřetů, krabů a krvelačních barrabarů. Ne každému bojovníkovi podařilo se bez šrámu vyvázout. Se vzácným střelivem pak hradu Děvína vyhledali a jeho opevnění zle poničili. Přesto však

zurívý odpor žen zlomiti se nepodařilo. Opět tedy ženy ujaly se vedení 2:1.

4. bitva - Radešovské pole

Protože doposud se obě armády nestřetly v otevřeném boji, byla vojska přeskupena tak,

aby poměřila své síly v bitvě, která vstoupila do historie jako Bitva na Radešovském poli. Igoráčovi pobočníci a pochopové vlákali do svých pastí nejednu ženskou, leč i Lindušiny amazonky zapletly do svých tenat stejný počet bojovníků.

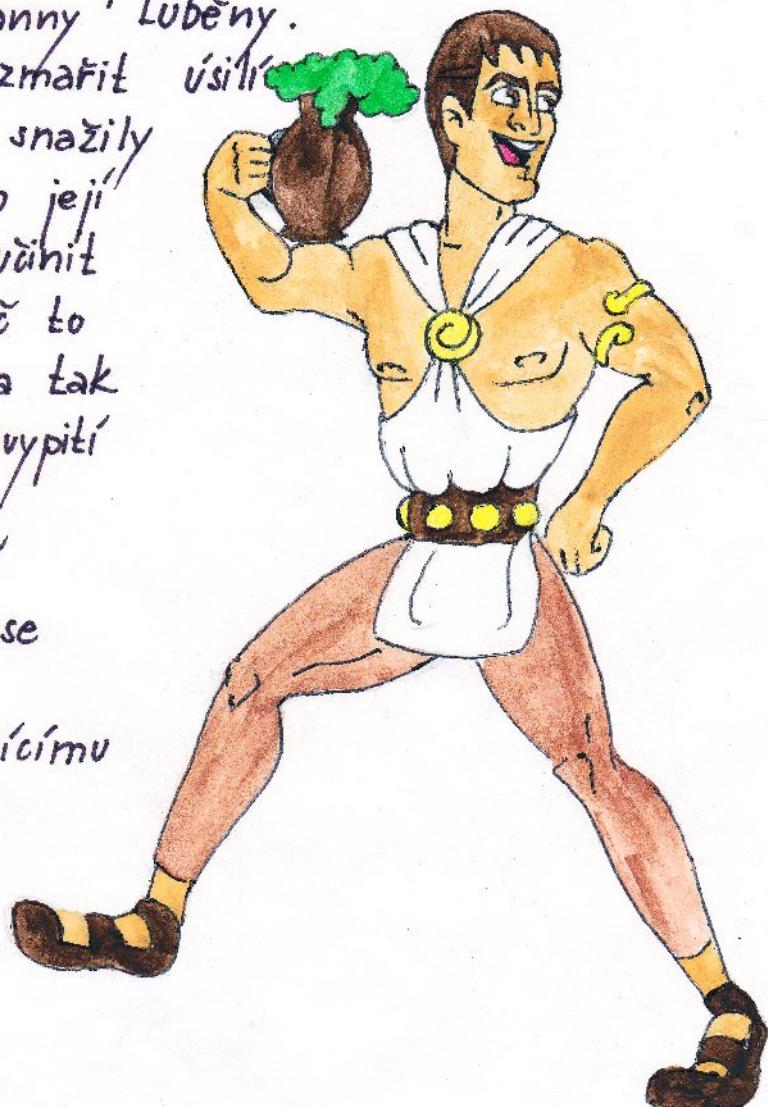

Bitvu rozhodlo až závěrečné sumo, které prosadil trenér českých sumistů s asijskou minulostí, který jediný znal pravidla tohoto Čechům dosud neznámého způsobu soupeření, a tak mohli muži oslavovat vítězství a srovnali skóre na 2:2.

5. bitva - Igoráčova demence

A stalo se, že i v další bitvě dosáhli velkého vítězství muži.

Vše začalo úskokem proradné kněžny Linduše, která pomocí kobzela a čar seslala na knížete Igoráče silnou demenci a znemožnila mu tak postavit se do čela svých šiků. Mužům tedy nezbylo než navštívit vráštitou babu kořenářku, zakladatelku s.p. Slovakofarma a vymámit z ní recept a ingredience na zázračný lektvar. Však získat tyto potřeby nebylo růbec jednoduché neb les byl plný střelců, jejichž šípy jen svíštely. Přesto se mužům podařilo získat všechny potřebné krytí zoubky, netopejří boltce, jestří bcašky i parybí klepýtku. Strhl se boj až o poslední ingredienci = chlup z pseudopanny Luběny. Ženy se pokusily zmařit úsilí mužů kům, že se snažily připravit Luběnu o její duhová řadra a věnit z ní tak muže, leč to se jim nezdářilo, a tak Nesmysl Igoráč po vypití lektvaru ze sebe setřepal demenční poblouzení a jal se připravovat svou armádu k rozhodujícímu úderu.

6. bitva - boj o slipy

Panice Byráda

Jenž ani ženy nelenily a vida, že hrubou silou vítězství nedosáhnou, připravily padlou lečku na Panice Byráda. Přivázaly jeho mlou barovou tanečnici Chlastavu ke stromu v březovém háji, kde se ještě před válkou spolu často honili. Netrválo dlouho a ikani' panny Chlastavy skutečně přilákalo Panice Byráda. Nechal se obměkčit ji jejím milým hlasem i jejími vlnady. Ale jen co ji osvobodil a uvolil se i na kytařu tklivou past úderem z křoví ne přemohly

k tomu, že jí zahrá jeho oblíbenou píseň Montgomery, sklapla. S prvním do strun se totiž vyhrnuly rozvášně-Lindušiny děvy, Panice a připravily ho o jeho čarovné slipy s proužkovým vzorem, čímž ho zbavily veškeré mužské síly a mužskou armádu tím nočně oslabily. Kníže Igorač utěšoval muže v domnění, že zbrojnici je plná, ale brzy

se doveděl, že ženská proradnost byla zákeřnější než všichni čekali. Vladýka Hulimír, u něhož jsme si již dříve nebyli jeho orientací tak zcela jisti, totiž přeběhl k ženám, kterým umožnil přístup do zbrojnice i pomohl jim druhého strážce Vladýku Spitíkůpu zle zhmoždit.

A tak ženy, po zuby ozbrojeny, halekaly posměšně z palisád svého hradu Děvína a slipů Byrádových sobě vyvřely jako vlajky, aby muže ještě více zahanbily. Muži zcela bez zbraní statečně v mohutných vlnách k útoku se vrhali, leč co zmůže hrdinství a oběťavost proti křížové palbě. Stav bitvy byl tedy srovnán na 3:3. A kníže Igorač s kněžnou Linduší vida, že válka k žádnému konci nevede, rozhodli se muži a ženy usmířit.

Usmíření

A tak po třti dnech tughých bojů mezi ženami a muži si kněžna Linduše s Nesmyšlem Igoračem za souhlasného mrvčení davu podali ruce. Dokonale usmíření korunoval sňatek sličné Chlastavy s Byrádem, jemuž byly v podobě svatebního daru navráceny kouzelné slipy, takže si mohl vychutnat i svatební noc. Válka, ve které naštěstí nikdo nepřišel o život (jen Drogová dcera málem přišla o nohu), tudíž pak skončila ke všeobecné spokojenosti nerozhodně.

KM

1. oddíl

Vedoucí: Mára Hlavatý

Mila Micka
Mirek Sajdl
Martan Jirsa
David Petr
Ondra Goldman
Michal Rys
Luboš Kodera

Jan Roubíček
Martin Tržický
Váša Novák
Luboš Novák
Matěj Kodl
Jakub Eliška

2. oddíl

Vedoucí: Igor Berka

Hana Zbýňová
Magda Elišková
Eva Vernerová
Jana Spilková
Týna Kelišová
Katka Vernerová

Blanka Zbýňová
Míša Petrová
Andrea Zbýňová
Katka Karasová
Katka Poláková

3. oddíl

Vedoucí: Jéňa Černík

Praktikantka: Péťa Řeháková

Martin Karas

Michal Čáp

Marek Pokorný

Ráďa Maršálek

Erik Žigo

Vojta „Batman“ Urban

Saša Baka

Ondra Jirsa

Tomáš Dlask

Honza Pankuch

Jarda Proček

Roman Šemberk

Tomaš Holan

Pavel Šimon

4. oddíl

Vedoucí: Linda Buřičová
Praktikant: Pepča Kadlec

Lada Chramostová
Klára Srbodová
Eva Kuchařová
Anča Hofmanová
Martina Poláková
Zuzka Jáklová

Petra Jůzová
Petra Škochová
Jarmila Tržická
Petra Šimonová
Hanka Kinzlová
Helena Petrová

5. oddíl

Vedoucí: Puboš Nováček
Praktikantka: Romča Ničová

Péta Nič
Lukaš Kotek
Martin Kovač
Lukaš Michňa
Karel Kuchař
Lukaš Čmuqr
Jakub Kuchař

Vláďa Maršálek
Miki Mikluščák
Michal Janek
"Jóžin" Tomáš Buk
Lukaš Pova
Martin Jukliček
Jirka Lebka

6. oddíl

Vedoucí: Míla Chreňo

Praktikantka: Kača Rýdlová

Žaneta Baková
Lenka Pošíková
Zuzka Kučerová
Dana Šafařová
Jana Kolmanová
Pavlína Adámková

Mirka Urbanová
Petra Lajdová
Jitka Mařejčková
Petra Morávková
Zuzka Zímová
Kristýna Holendová

7. oddíl

Vedoucí : Petra Gregorová
Praktikantka : Danča

Jirka Novák
Štěpán Lajda
Martin Sporiš
Michal Sporiš
Péťa Stryčko
Aleš Grochol
Vojta Pošík

Lukáš Rypka
Luboš Vítěk
Kája Zeman
Petr Novotný
Matouš Ledvina
Lukáš Novák
Jirka Pánek

+ Betynka

8. oddíl

Vedoucí: Janička Valentová
Praktikant: Dáda Štěrba

Libuše Hubačková
Lucka Petrášová
Bára Goldmanová
Klára Mikluščáková
Miša Štefková
Zdena Švestková

Lucka Šťastná
Lucka Janková
Aneta Povová
Nikola Slobodová
Veronika Podroušková

+ Betynka

9. oddíl

Vedoucí: Martina Mačková

Praktikant: Krab Sajdl

Lukáš Grochol

Viťa Sklenář

Tomaš Rypka

Radek Studený

Martin Černý

Jan Svoboda

Jarda Kuchař

Petr Kotras

Martin Dušek

Martin Zbýň

Marek Žigo

Jan Rys

10. oddíl

Vedoucí: Evička Goldmanová
Praktikant: Míša Blážin

Evča Chramostová
Barča Dovšová
Ája Spilková
Verča Králová
Iveta Kantová
Nadě Gasiorková

Móna Buřičová
Věra Kadlecová
Ilča Podivínská
Pětě Matoušková
Míša Šindelařová
Pětě Černá

Válečníci

Sedící : kněžna Linduše, Skoroděda Šumavák,
kníže Nesmysl Igoráč

Stojící - 1. řada (zleva) : Ještěřice, Drogova
dcera, Bezkazi, Hlaholice Zrůslava,
Drobénka Randivá, doktorka „Kvinová“,
Viluše, teta Iša, Spitihňup, Hulimír,
Prácerád, Krab, Bolehlav, Odbřich, Blivoj,
Byrád

2. řada (zleva) : Neznamíra, Chlastava,
Kachna, Mc Büček, hospodářka Lída, teta
Nadě, Ráďa, Játro, Fialáci

x Betyňko

Zatímco muži šli neoriginálně pouze po krku,

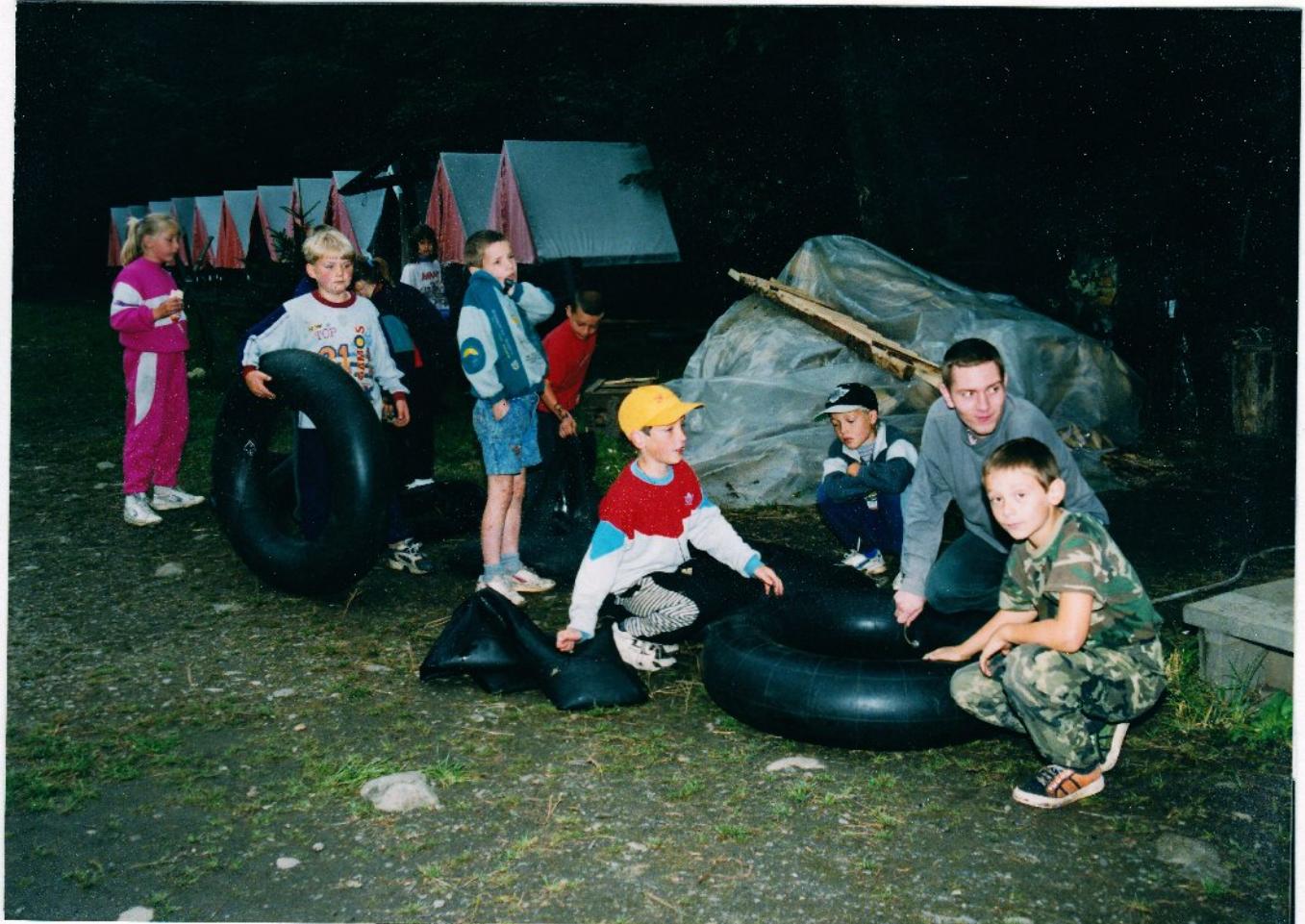
ženy píchaly kam se dalo (i nedalo) ...

Razantní
odmítnutí Zrušlavina
patentu

Klub přátel lezby →

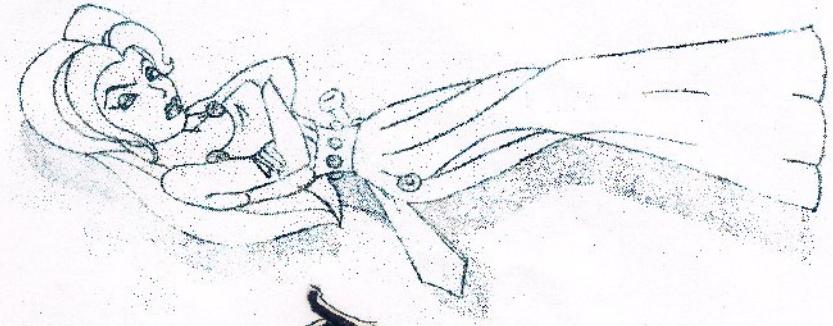
Skoroděda Fanda
Luší,
že je opět málo
duší' . . .

ocenění za chrazenost

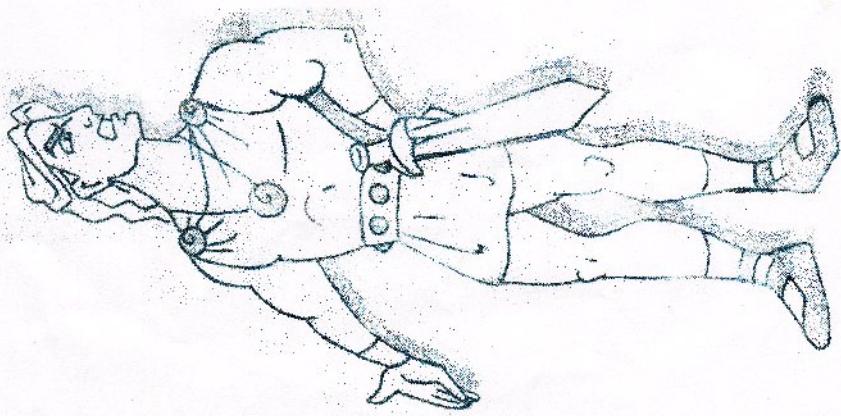
DLŽK ČČ ŠUMAVA 1998

dví výdělce

pro VŠECHNY

VÁLEČNÍKY

vedoucí tábora

oddilový vedoucí

KONEC

